

ประกาศพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗
ในเขตท้องที่จังหวัดปัตตานี
เรื่อง การแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บโรคภัย และห้ามการยกย้ายโรคภัยออกจากสถานที่เก็บ
หรือเปลี่ยนแปลงสภาพของโรคภัย

โดยที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้กำหนดให้
ท้องที่ที่ตราอาณาจักรเป็นเขตสำรวจการกักตุนโรคภัยตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสำรวจ
การกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อป้องกันมิให้เกิดภาวะการขาดแคลนโรคภัยอันกระทบต่อการดำรงชีวิต
ของประชาชนและกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๙ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ คำสั่งคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโรคภัย
ที่ ๑/๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่
๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ประกาศคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโรคภัย เรื่อง กำหนดระยะเวลาทำการสำรวจ
การกักตุนโรคภัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ประกาศคณะกรรมการสำรวจการกักตุน
โรคภัย เรื่อง กำหนดพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและแบบเอกสารในการดำเนินการ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ
สำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ประกอบ มาตรา ๔ และมาตรา ๑๖
แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ คำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๔/๒๕๖๓
เรื่อง แต่งตั้งผู้กำกับการปฏิบัติงานหัวหน้าผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน
ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ และข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการ
ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ ข้อ ๔ จึงออกประกาศ ดังนี้

๑. ให้โรคภัยที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศฉบับนี้ เป็นโรคภัยที่พนักงานเจ้าหน้าที่
ประสงค์จะทำการสำรวจการกักตุนโรคภัยตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗

๒. ให้บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรคภัยซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ประสงค์จะทำการ
สำรวจการกักตุน แจ้งปริมาณการครอบครองและสถานที่เก็บโรคภัยต่อผู้อำนวยการเขต/นายอำเภอ
ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ภายในเจ็ดวันนับแต่
วันออกประกาศ ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศฉบับนี้

๓. ห้ามบุคคลตามข้อ ๒ ยกย้ายโรคภัยจากสถานที่เก็บหรือเปลี่ยนแปลงสภาพของโรคภัย
ภายในระยะเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ้างปริมาณและสถานที่เก็บโรคภัยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่
จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการเขต/นายอำเภอ ทั้งนี้ การห้ามการยกย้ายโรคภัยหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพ
ของโรคภัยดังกล่าว ไม่รวมถึงการซื้อขายโรคภัยตามวิธีการปกติในทางการค้า

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายไกรสร วิศิษฎ์วงศ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

พนักงานเจ้าหน้าที่

แนวทางการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗

พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้กำหนดให้ท้องที่ทั่วราชอาณาจักรเป็นเขตสำรวจการกักตุนโรคภัยตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อป้องกันมิให้เกิดภาวะการขาดแคลนโรคภัยอันกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนและกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม ประกอบกับคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโรคภัย ได้มีคำสั่ง ที่ ๑/๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ แล้ว จึงเห็นควรเร่งดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังต่อไปนี้

๑. ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการจังหวัด ออกประกาศพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ เรื่อง การแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บโรคภัย และห้ามการย้ายโรคภัยออกจากสถานที่เก็บ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพของโรคภัยตามมาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโรคภัย เรื่อง กำหนดพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ และแบบเอกสารในการดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ แล้วให้ดำเนินการส่งสำเนาประกาศให้กระทรวงมหาดไทย (โดยให้จัดส่งมาที่ส่วนงานนิติการ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง) อนึ่ง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถดำเนินการออกประกาศฯ เพิ่มเติมได้ ทั้งนี้ ขอให้ส่งสำเนาประกาศให้กระทรวงมหาดไทยทราบทุกครั้ง

๒. ให้ปิดประกาศตามข้อ ๑ ไว้ ณ สถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ (๑) ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร (๒) สำนักงานเขต (๓) ที่ชุมนุมอื่น ๆ รวมทั้งการประกาศผ่านสื่อมวลชนและลงในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่แพร่หลายด้วย

๒.๒ ในจังหวัดอื่น ได้แก่ (๑) ศาลากลางจังหวัด (๒) ที่ว่าการอำเภอ (๓) ที่ทำการกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน (๔) ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา (๕) ที่ชุมนุมอื่น ๆ รวมทั้งการประกาศผ่านสื่อมวลชนและลงในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่แพร่หลายด้วย

๓. ให้บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรคภัยซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ประสงค์จะทำการสำรวจการกักตุนแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บโรคภัยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบที่กำหนด ดังนี้

๓.๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้แจ้งต่อผู้อำนวยการเขตกรุงเทพมหานคร ณ สำนักงานเขตที่โรคภัยนั้นถูกเก็บไว้

๓.๒ ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อนายอำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่โรคภัยนั้นถูกเก็บไว้

ทั้งนี้ หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่มาแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บโรคภัยตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่ ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๒) ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

นอกจากนี้ หากมีการให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จในการแจ้งปริมาณหรือสถานที่เก็บโรคภัย ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๒) ประกอบมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

๔. ภายในกำหนดเวลาประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ห้ามบุคคลใดย้ายโรคภัยจากสถานที่เก็บ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพของโรคภัย เว้นแต่จะได้ขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนด โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจในการอนุญาต

๔.๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้อำนวยการเขตกรุงเทพมหานคร เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการอนุญาต เฉพาะในเขตท้องที่ของตน

๔.๒ ในจังหวัดอื่น ให้นายอำเภอ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการอนุญาต เฉพาะในท้องที่อำเภอ

ทั้งนี้ หากผู้ใดฝ่าฝืนยกย้ายหรือเปลี่ยนแปลงสภาพโภคภัณฑ์ตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่ ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๒) ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

๕. ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสอบถามบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโภคภัณฑ์ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ประสงค์จะทำการสำรวจการกักตุน หรือสั่งให้บุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนด

ทั้งนี้ หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ยอมชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโภคภัณฑ์ หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่มาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๑) ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

นอกจากนี้ ผู้ใดให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๑) ประกอบมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

๖. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ทำการสำรวจโภคภัณฑ์ตามบัญชีและสถานที่เก็บ หรือกรณีมีเหตุอันควรสงสัย เช่น มีการร้องเรียนแจ้งเบาะแส หรือกรณีตรวจพบข้อเท็จจริงใด ๆ เกี่ยวกับการสำรวจโภคภัณฑ์ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจดำเนินการเข้าไปในสถานที่หรือเคหสถานของบุคคลใด ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ประสงค์จะทำการสำรวจการกักตุนเพื่อตรวจโภคภัณฑ์ ใบรับในการขายหรือแลกเปลี่ยน รายการการค้าและเอกสารหลักฐานอื่น ๆ เกี่ยวกับโภคภัณฑ์ดังกล่าวได้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

ทั้งนี้ หากผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ให้ความสะดวก ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๓) ประกอบมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

๗. หากพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบการกักตุนโภคภัณฑ์ ตามคำนิยามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งให้ความหมายของคำว่า

(๑) “โภคภัณฑ์” หมายความว่า เครื่องอุปโภคบริโภค และหมายความรวมถึงสิ่งที
ระบุไว้ในกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

(หมายเหตุ : ขณะกำหนดแนวทางนี้ ยังไม่มีการออกกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากเครื่องอุปโภคบริโภคว่าเป็นโภคภัณฑ์ ดังนั้น ปัจจุบันโภคภัณฑ์จึงหมายถึงเพียงเครื่องอุปโภคบริโภคนั้น)

(๒) “กักตุน” หมายความว่า มีโภคภัณฑ์ไว้ในครอบครองเกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับ
ใช้จ่ายส่วนตัวและไม่นำออกจำหน่ายตามวิธทางการค้าปกติ

ดังนั้น การสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองโภคภัณฑ์ถึงการมีโภคภัณฑ์ไว้ในครอบครองว่าเกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับใช้จ่ายส่วนตัวและมีพฤติการณ์ไม่นำออกจำหน่ายตามวิธทางการค้าปกติหรือไม่ หากเข้าข่ายเป็นการกักตุนโภคภัณฑ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยสามารถดำเนินการได้ ๒ แนวทาง ดังนี้

๗.๑ กรณีพบเจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉกัณท์

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉกัณท์ ขายโฉกัณท์ ดังกล่าวให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวิธีการ ราคา และปริมาณที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ในกรณีที่มีการขัดขืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ให้ยึดและบังคับซื้อโฉกัณท์ตามวิธีการ ราคา และปริมาณที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

๗.๒ กรณีไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉกัณท์

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเช่นเดียวกับข้อ ๗.๑ โดยปิดประกาศคำสั่งนั้นไว้ ณ สถานที่เก็บโฉกัณท์ หรือพาหนะที่ขนโฉกัณท์นั้น เมื่อล่วงพ้น ๗๒ ชั่วโมงนับแต่วันปิดประกาศคำสั่งแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉกัณท์ไม่จัดการตามคำสั่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดและบังคับซื้อโฉกัณท์นั้นได้

ในส่วนพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งบังคับขาย คำสั่งยึดและบังคับซื้อโฉกัณท์ มีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้อำนวยการเขตกรุงเทพมหานคร เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งฯ เฉพาะในเขตท้องที่ของตน

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้นายอำเภอ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งฯ เฉพาะในท้องที่อำเภอ

ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการ ราคา และปริมาณ ในการสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉกัณท์ขายโฉกัณท์ การยึดและบังคับซื้อโฉกัณท์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่สำรวจพบว่าการกักตุน ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉกัณท์ขัดขืนคำสั่งให้ขายโฉกัณท์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ การยึดและบังคับซื้อโฉกัณท์ฯ ในกรณีเมื่อครบ ๗๒ ชั่วโมงแล้วไม่พบว่ามีผู้ใดแสดงตัวว่าเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉกัณท์ดังกล่าว ให้ถือปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโฉกัณท์ เรื่อง กำหนดวิธีการขายโฉกัณท์ การยึดและบังคับซื้อโฉกัณท์ ตามมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโฉกัณท์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ และประกาศคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโฉกัณท์ เรื่อง กำหนดพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและแบบเอกสารในการดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโฉกัณท์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓

อย่างไรก็ตาม ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งให้ขายโฉกัณท์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๔) ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโฉกัณท์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

๘. การสำรวจการกักตุนโฉกัณท์ มีกำหนดระยะเวลา ดังนี้

๘.๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสำรวจการกักตุนโฉกัณท์ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการสำรวจการกักตุนโฉกัณท์ออกประกาศถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

๘.๒ ในจังหวัดอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสำรวจการกักตุนโฉกัณท์ในเขตท้องที่ของตน ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการสำรวจการกักตุนโฉกัณท์ออกประกาศ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

๙. ให้กรุงเทพมหานคร จังหวัด และอำเภอ ใช้ช่องทางรับเรื่องราวร้องเรียนของศูนย์ดำรงธรรมกระทรวงมหาดไทย ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด และศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ เป็นช่องทางให้ประชาชนแจ้งเบาะแสหรือร้องเรียนเกี่ยวกับการกักตุนโฉกัณท์ เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเรื่องการขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภคในท้องตลาด

๑๐. ให้กรุงเทพมหานครและจังหวัด รายงานผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
สำรวจการกักตุนโรคพิษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้กระทรวงมหาดไทยทราบ ทุกวันที่ ๑ และวันที่ ๑๕ ของเดือน
รายละเอียดตามแบบรายงานแนบท้าย (โดยขอให้ส่งแบบรายงานมาที่สำนักการสอบสวนและนิติการ
กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)

๑๑. เมื่อมีการดำเนินคดีในความผิดตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคพิษ พ.ศ. ๒๕๔๗
ให้กรุงเทพมหานครรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบด้วย ส่วนจังหวัดอื่นให้รายงานตามวิทยุสื่อสาร
กรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๙๕๑๒ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ (แบบ ดค.๔) โดยให้จังหวัด
รายงานการดำเนินคดีในความผิดดังกล่าวทุกวัน ก่อนเวลา ๑๔.๐๐ น.
